

EESTI SPORDI-LEHT

No 5

2. 2. 1932.

Toimetuse ja talituse
Tallinn, Müürivahe 16.33
Telefon 444-28 Postkast 70

Jumub teisipäeviti

Hind 15 senti

13. aastakäik
Tellimise hind:
aastas 6 krooni, kuus 60 senti

Algavad kolmandad taliolümpia-mängud.

Osa võtavad 17 rahvust 400 sportlasega.

CLAS THUNBERG = HÜLJATU.

Ameeriklaste arvamisi:

U.S.A. on parim rahvus Lake Placid'is.

Neljapäeval, 4. veebruaril algavad Põhja Ameerika Ühisriikides Lake Placidis kolmandad taliolümpia mängud. On veelgi võimalik, et seal valitseva sula ilma tõttu mängud peetakse kusagil ühisriikide põhjapoolsemas osas, kus ilm külm ja võistlusi seega võimalik pidada.

Käesolevad talimängud on äratanud eelmiste eeskujulgi suurt huvi. Ülesandeid tuli 17 riigi poolt, kes pidid lõpulikult ka võistlustest osa võtma, kuid rasked majanduslikud olud vajutavad mängudele oma pitsati peale ning paljudki sportlased peavad liituda ainelise kitsikuse tõttu kodu istuma ja ainult mõttes viibima Onu Sami maal.

Ameerika ei soovi oma ettevõttega ka liivale jooksta ning seepärast otsitakse kõiki teid, et sportlasi kokku tõmmata. See tuleb ilmsiks eriti suvel Los Angelse mängudel. Osavõtjatele lubatakse prii korter, ülalpidamine ning tihhti söit. Ameeriklaste kulude katteks peavad siis eurooplased mitmel pool Ühisriikides peale ametlike mängude peetavatest võistlustest osa võtma.

Kahe päeva pärast algavatel mängudel pidi 17 rahva poolt umbes 350 sportlast esinema. Kõige arvurikkamad on Ühisriigid, kes välja panevad 70 sportlast kõigil talimängude aladel. Kanada on esitatud — 40, Saksa — 35, Norra — 33, Rootsi — 21, Shveitsi — 20, Poola — 20 ja Jaapan — 16 mehega. Peale nende riikide võtavad osa veel Belgia, Soome, Prantsuse, Inglise, Itaalia, Rumeenia, Tšehhoslovakkia, Ungari ja Austria.

Võistluste pidulik avamine sünib Ühisriikide president Hooveri poolt.

Võistluste kava on Lake Placidis järgmine:

Neljapäeval, 4. veebruaril: Mängude avamine. 500 ja 5000 mtr. kiiruisutamine. Jäähoki.

Reedel, 5. veebruaril: 1500 ja 10.000 mtr. kiiruisutamine. Jäähoki.

Laupäeval, 6. veebruaril: 10.000 mtr. finaali ja jäähoki.

Julge südamega Lake Plasidi.

Iluisutamine on ala, kus Euroopa ei karda ameeriklaste konkurentsi, eriti aga naiste alal. Pildil toome tänapäeva silmapaistvamaid talisportlannasi, kes julge südamega lahkunud Euroopast. Ülal: Sonja Henie; all vasakul — viinlanra Hilde Holovsky, paremal — Frizi Burger (Viin), Euroopa meister 1930.

Pühapäeval, 7. veebr.: Jäähoki. Esmaspäeval, 8. veebr.: Bobsleigh, iluisutuse koolisõit. Jäähoki.

Teisipäeval, 9. veebr.: Bobsleigh, jäähoki, iluisutuse vabasõit meestele ja koolisõit daamidele.

Kesknädalal, 10. veebr.: 18 kilomeetri suusatamine, jäähoki, iluisutamise vabasõit daamidele.

Neljapäeval, 11. veebr.: Bobsleigh, suusatamine, hüpped.

Reedel, 12. veebr.: Bobsleigh, jäähoki, suusatamine.

Laupäeval, 13. veebr.: 5 kilomeetri suusatamine, jäähoki, auhindade väljaandmine. Lõpp.

(Järg 5. küljel.)

Kas olümpiamängud taolisteks tsirkustschempionaafidele?

Olümpiamängud murrangu ajajärgus. — Ameerika eurooplasi viimas Los Angelesi. — „Esimene pääsuke“ läks teele. — „Üldise kerjamise“ ja „rahvusliku uhkuse“ vahel. — Halvem ja pöörasem võimalus. — Mis teeb Eesti olümpiakomitee?

(Erakiri „Eesti Spordilehele“ Berliinist.)

Uueaja olümpiamängudel ei ole tagasi vaadata vanale ega suhteliselt pikemalegi ajaloole, mis ulatuks üheajnsalegi aastasajandile. Praegu seisame ju ainult kümnendate olümpiamängude ees ja see ei tähenda uueaja olümpiamängude pikaealisust ega ka seda, et olümpiamängud oma sisult ja vormilt oleks praeguseks välja kujunenud täielise kindlusega.

Nüüdisajal, mil sündmuste suhtes tundub eriti raskem olevat mõista ja aru saada sellest, mis on patt ja mis on voores, kus mõisted ja arusaamine on sagedasti peaaegu kaootiliselt segamini paisatud ebamääraseks selgusetuseks, on ka moodsaaja olümpiamängud ning nende saatus niioelda murrangu ja ümberkujunemise ajajärgus.

Berliinis, kus see kiri kirjutatud, öeldakse allpool järgnevale sissejuhatavalt, et pretsedentjuhtumid on enamikus väga vähe rõõmustavad nähted. Pretsedendid on otsekuu takistusrahnud kõigi edaspidi, tulevikus teha tahetavate otsuste teostamiseks. Milline on siis see pretsedent millest praegusel korral jutt ja mida peetakse väga tähtsaks tulevaste olümpiamängude suhtes?

Kõigil on teada, et 10. olümpiamängude esiosa — talimängud — on pidamisel Lake Placidis veebruarikuus. Ameeriklased on tugevasti huvitatud, et seekordsed olümpiamängud, mis pika aja järele peetakse nüüd kord jälle nende pinnal, Uues-Maailmas, kujuneksid eriti konkurentsitugevateks ja nad nii osavõttult kui resultaatidelt ületaksid need olümpiamängud, mis peetud pärast maailmasõda — Antverpenis, Pariisis ja Amsterdamis. Tagajoones kõrvale jättes selle, et Ameerika, see on USA, tahab meeleldi olla maakeral esimene veel rohkemal arvul aladel kui ta seda juba praegu on nii-kui-nii, on märkida ja rõhutada esijoones seda, et USA hoolitseb kõigiti, et Los Angelesi mängud praegusel majanduskriisi ajajärgul ei langeks vette, ei ebaõnnestuks kui rahvusvahelisel suural ja ameeriklaste poolt korraldatuna Ameerika-rahvuslikult veel suurem ettevõte.

Väljavaateid Los Angelesi mängude suurepäralisemaks õnnestumiseks ei ole kuidagi roosilised. Et ameeriklased võiksid võita hiilgusrikkalt ja vastuvaidlematult selge paremuse rõhuga, selleks peavad Los Angelesis olema kohal Euroopa suuremate spordirahvuste parimad atleedid. Või on ju teadagi väheväärtuslik, kui — puudub tõsisem vastane. Võistlus haarab ja saab pinevuse oma kvaliteedi tihedusest. Euroopa riigid oma enamikus etendavad praegu jalutute santide osa, mistõttu neil loomuliku järeldusena eelmisele puuduvad võimalused „kõndimiseks“ või „ujumiseks“ Los Angelesi, mille asukoht teisel pool maakeral ja pealegi kallide dollarite maal. Ameeriklased isegi saavad sellest aru ja järeldus sellest on: kui eurooplased ise ei tule, siis tuleb neid kohale tuua!

Esimene pääsuke sel alal, mis edaspidise suhtes paistab olevat tähtsalt tähendusriikas, on juba läinud loennule. Seda nimelt just nüüd — Lake Placidi. Saksa jäähoki meeskond, kel Ameerikas on vast veel parem nimi ja kvaliteedi poolest suurem populaarsus kui Euroopas, oli Lake Placidi talimängudele üles antud, kuid viimasel hetkel, mil sõidu-aeg tuli kätte, selgus, et sõiduks puudub raha. Sakslased teatasid siis Ameerikasse mitte üksnes viisaka, vaid ka südamlükuma kahetsusega, et neil ei ole võimalik sõita.

See sakslaste teade ei tulnud ameeriklastele ootamatult, kuid mõjus siiski natuke rabavalt. Ameeriklased toibusid sellest teatest kähku ja saatsid Saksa jäähoki meeskonnale erilise kutse, mis tähendab seda, et olge lahked ja sõitke meie, s. o. ameeriklaste kulul. Ja sakslased võtsid selle kutse vastu...

Nüüd on siis nii, et Saksa olümpiakomitee, nagu seda Saksamaal üldisemalt arvatakse, on üsna kentsakas olukorras, millest ta seni on ikka püüdnud hoiduda. Nüüdsest teatava riigi meeskonna kutsumisest olümpiamängudele ähvardab kujuneda tõsine hädaoht edaspidistele olümpiamängudele. On selge, et need, kes nüüd on külalised, peavad edaspidi olema võõrustajad. Ja ka teised rahvused tulevad hõlpsasti mõttele — korraldada asju, olümpiamängudele sõitu nii, et nad asuvad ootama erilist kutset, mis tähendab sõidu- ja ka muude kulude kandmist kutsuja poolt. Nii võib hahituda olümpia praegune mõiste, et olümpiamängud on midagi erilist, kuhu rahvused saadavad oma parimad atleedid ise ja oma kulul. Selle asemele tuleks siis uus, hoopis teine, et olümpiamängud on otsekuu tavalised võistlused, kuhu võistlejad on kutsutud korraldajate kulul. Kui see kujuneb nii — ja selleks on eeldusi —, siis kaob praegune segane amatörismtäiesti ja kõikjal — ka olümpiamängudel! — astub asemele professionalism.

Eesti olümpiakomiteel on ka praegu ees otsustada, kas ta oma olümpiameeskonna tarvis hakkab Ameerikalt hankima erilisi soodustusi, see on priisõitu ja ülespidamist, mille arvel maksetakse teatav kindel summa, või saadab oma parimad atleedid Los Angelesi täiesti oma kulul, või selleks viimaseks summade puudumisel loobub üldse oma olümpiameeskonna saatmisest.

Puhta amatörismi pooldajad Saksamaal ütlevad, et USA-lt toetussummade hankimine võib kujuneda üldiseks kerjamiseks. Siis juure on märkida, et sellel „üldise kerjamise“ alal on esimese sammu teinud kaudselt Saksamaa ise, mida ei tule unustada.

Nõue puhta amatörismi järele on ideaal, mis enamikus on teostatamatu. Seetõttu arvavad siis Saksa amatörismi pooldajadki, et ei või selle vastu olla midagi erilist, kui ameeriklastega peetakse läbirääkimisi... soodsamate tingimuste saa-

vutamiseks sõiduks Los Angelesi. Kuid läbirääkimised ei tohi — ütlevad sakslased — minna nii kaugele, et ameeriklased kutsuvad oma kulul olümpiamängudele nende poolt kindlaks määratud sportlasi ja meeskondi, millega ameeriklased kindlaks määraksid vastavate maade esindus-, see on rahvusmeeskonnad. Kes sportlastest ameeriklaste kulul Los Angelesi sõidab, seda määraku saatja maa olümpiakomitee ja mitte ameeriklased — on järeleandlikumate sakslaste seisukoht.

Vähem-järeleandlikud ütlevad, et kui oma olümpiakomitee täielikku meeskonda ei jõua saata, siis tuleb saata väikesearvulisem meeskond, ja kui ka seda ei jõua saata, siis tuleb osavõttust loobuda. Teiste inimeste kulul reisida, seda pidavat keelama juba rahvuse uhkus. Kui olümpiamängude avamisel mõne ülesantud riigi nimesilti ja lippu defileerimisel kannavad olümpiamängusid korraldava maa korralduskomitee ametnikud (nagu säärane juhtum näiteks oli Eesti suhtes Chamonixi 1924. a. talimängudel), siis rõhutab see tõsiasi eriti ja selgelt oma võistlejate kohale saatmises takistatud maa vaesust. Ja vaesust ei tule ühelgi hääbeneda, ütlevad sakslased vähemalt praegu, mil nende olukord ei ole enam varem-aegselt hiilgav.

Kuigi Saksamaa ja sakslased peavad endid praegu väga vaesteks, arvatakse Saksamaal üldiselt, et Saksamaa siiski ei või puududa olümpiamängudel, vaid peab neist osa võtma. Kuid selle osavõtu üle peab otsustama mitte Ameerika, vaid Saksa olümpiakomitee.

Lõppeks olgu veel tähelepanu juhitud ühele võimalusele, mis võib olümpiamängude tulevikule saada üsna hädaohtlikuks. Kui nüüd ameeriklased mitmele Euroopa riigile hakkavad maksma toetussummasid, et eurooplased Los Angelesist ei jääksid eemale ja see pretsedent piisib maksvusel ka edaspidistele olümpiamängude suhtes, siis võib kujuneda nii, et toetussumma maksja, s. o. olümpiaafleedite sõidukulud andva korraldaja maa poolt võidakse kutsuda ainult neid välismaa atleete, keda korraldajad just soovivad näha olümpiamängudel. Nii võib tulla, see on halbuselt suurim võimalus, et olümpiamängud edaspidi kujuneksid otsekuu taolisteks professionaaltsirkustschempionaafidele, kuhu korraldajate poolt kutsutakse mitte parimaid sportlasi, vaid paar neegrit, üks „Siberi hijglane“, paar klouni ja „toorest“ meest (nagu Motyka ja Spevaczek!), mõni näiljalt sümpaatne „tehnikamees“ (nagu Tschirjuhini!), kes kõik siis kaotavad korraldaja maa „aravõitmatudele kangelastele“. See on praeguse toetussummade süstemi tähtsuse järeldusel kõige halvem ja pöörasem võimalus olümpiamängude senise fair play suhtes, kuid siiski mitte võimatu...

Eesti sportlaskonda ja sportlasi peaks teravalt huvitama, millisele seltskonnale asub meie olümpiakomitee. Võiks arvata, et õige tee läheb läbi kahe äärmus-kalju vahelt. Kuigi toetussummade andmine olümpiamängusid korraldava maa poolt on uueaja olümpiamängude ajaloo esmakordselt uudne nähe, ei saa siiski minna mööda sellest kindlast tähelepanekust, et olud on endise ajaga võrreldes praegu mitmeti muutunud ja mis natukese aja eest ei olnud mõeldavgi, on juba oleviku tõsiasi. Võib ju olla, et seda — oleviku tõsiasi — alati ei taheta näha nii, nagu nad on, ega ka tunnustada, kuid siiski on kindel, et tõsiasjadest ei saa minna mööda täieliku tähelepanematusse.

Eesti olümpiakomiteel tuleb kindlal kujul ja peatselt otsustada küsimus: Kas Los Angelesi mnekul ameeriklastelt katsuda hankida erilisi soodustusi või mitte?

Toomas Kivi

Berliinis, 23. 1. 32.

Spordielu Võrumaal.

Vaatamata ebasoodsatele ilmaohudele ja lumenappusele Võrus ja maakonnas on talispordi tegevus siiski hoogne ja töö keerleb ettevalmistuste ümber — lootusega peatselt saabuvale külmale ja lumele.

Võru linna ja maa suurem spordikoondis Võrumaa Spordi Liit on tänavu kohe aasta vahetuse järele alanud intensiivset tööd talispordi organiseerimiseks, propageerimiseks ja sportimise võimaluste loomiseks.

Liit ehitas vaimis avara ja hea uisutee, mille avas kuu algul, kuid nädalase tegevuse järele oldi summutud uisuteed sulgema sula tõttu. Siiski leidis uisutee selle vähesee aja jooksul külustajaid üle 1000. Suusavalmistamise kursused korraldati Võru tööstuskooli juures 7 jaan. Osavõtjad üle 60 isku, kelledest vastu võeti esimesele kursusele 35 isikut, kuna ülejäänud teise kursusega algavad nüüd 1. veebruaril — Esimese kursuse lõpetasid 33 isikut, valmistades üle 60 paari suuski.

Võrus peetud talispordi näitus äratas kogu linnas ja maal huvi ning leidis sadade kodanikkude poolt vaadatamist. Rohkesti tehti ostu. Näitusel esinesid kaitsejõudu talispordi osakond, spordiärid ja kohaliku ärimedeh oma väljapanekutega suusa-uisu- kelguspordi alalt. Kursuslaste väljapanud tööd osteti enamikus ära. Liit ei jätnud soodsat juhuset kasutamata propandaks talispordile, lastes lendu 1000 lendlehte talispordi ja „Eesti-Spordilehe“ tutvustamiseks ja levitamiseks. Suuskade valmistamine Võru tööstuskooli poolt on loonud soodsa olukorra suusaspordi harrastamiseks; pealegi Võru maastik on suusatamiseks väga kohane. Saabuva talvega võib Võrus näha ühe sajapealist suusatajate peret. Esimese lume tulekuga korraldatakse suusatamise kursused ltn. K. Langi juhatusel.

Eeloleval pühapäeval tuleb Võru-Petseri kohtamine käsipallis ja koronaturniir linna parima mängija tiimile.

Võru sporditase on viimase aasta jooksul tunduvalt tõusnud tänu intensiivsele ja kavakindlale tegevusele, mis rajatud põhimõttele: sport kättesaadavaks rahvamassidele — mitte aga ainult spordisportlastele ja rekordsaavutajatele.

Vastutust

kehakultuuri kõrge ideeliku väärtuse pärast.

Mõtteid I. Tartumaa sporditegelaste päeva puhuks.

Õieti viitsa väänama õpitakse kasvueas.

Noorus vajab instinktiivselt oma psüühilisel tagasihutusel suurel määral vabast liikumist. See on enesest loomulik.

Kui puudub selle liikumise suuna määraja, siis määrab seda noorus täies ulatuses ise ning mis kord väänatud, seda parandada suudetakse hiljem vaevalt.

Noorust ei usaldata, sest tema ei vastuta. Vastutust võidakse nõuda arenenud enesemäärajalt.

Eesti spordi liikumise praeguse olukorra kohta ülevaatlikku pilku heites peame otse kahetsusega ära märkima, et see suurelt osalt on noorte eneste määratud igasuguse vastutustundeta.

Enamik noori spordiharrastajaid on koolinoorsugu.

On loomulik, et õpilane vabal ajal tahab ning peabki rohket füüsilist liikumist leidma ja seda enamasti ikka kohtades, mis otsekoheselt või kaudselt on ühenduses meie spordi organisatsioonidega, olgu see uisutee, võimla, spordivälja või muud.

Ka väljaspool kooli noored seisavad enam-vähem ühtlastes olukordades.

Ääretut suurt mõju noorele avaldab ümbrus ning kaaslased, eriti aga meie spordi nimekandjad — vanemad sportlased, kelle ülesastumise viisid noori eriti ahvatlevad. Praegu teostub enamikus meie spordiorganisatsioonides ke-

hakasvatusine harrastus vanematel ning noortel ühel tasemel. Ei tehta pea mingit vahet 16 aastase ning 30 aastase vahel, n. ö. ühine treening kõigile.

Pole meie organisatsioonides seni üldiseid aluseid loodud noorte kehakasvatustöö eraldamiseks. Ka liidud on jäänud selles küsimuses peale üldmääruste avaldamist täiesti passiivseks.

Pilk meie praegusele aktiivsportlasperele.

Erandid väljaarvatud. Lubatagu küsida, kas hinnatakse praegusel ajal Eestis inimest seltskonnas ehk

tegelikus elus, s. o. kas võib inimest soovitada sellepärast, et tema on vaid sportlane.

Ei, sportlase isik peale olukorra, kus nõutakse füüsilist tublidust, meil peaaegu ei loe. Küll võib selle arvel veel mõndagi sajatust ära kuulata.

Kuid üldiselt kindlasti on kehakultuuri avaldused spordi näol õilsad, kõrged; ning mõjuvad väärtused.

Seepärast peame siinkohal kord tõsiselt seisatama ning küsima, kas see väärtus ei nõua ka suurt vas-

tutust üldiselt, eriti aga nendelt, kes selle väärtuse najal endale nime omandanud.

Need peaksid ise kohustama selle nime kandjana end väärilises enesekasvatuses edasi viia teadmises, et see eriti mõjutab noori.

Õieti viitsa väänama õpitakse vaid kasvueas, kuidas aga, selleks on noorte enesemääramisest vähe...

Siin on meil raskelt kokku väänatud sõlm harutada, kuid selleks loodame midagi I Tartumaa sporditegelaste päevalt.

Saagem spordirahvaks!

Raskete aegade ja meie maaspordielu korraldamatuse juures on nõuetav Eesti loobumine Los-Angelesi olümpiamängudest.

Hülgame mõtetut aineliste väärtuste hävitamist...

Eesti spordiringkondades pike-mat aega päevakorral seisnud küsimus: kas saata Eesti sportlasi Los Angelesi olümpiaadile, pole kõneaineks olnud ainult spordijuhtide peres, vaid isegi tegev-sportlaste ringides ja kestvalt Võrumaa sportlaspere.

Võrumaa 1500 organiseeritud sportlast, kes on koondunud Võrumaa Spordiliidu ümber, on asunud kindlalt seisukohale, et Eesti

osavõtt Los Angelesi olümpiaadist oleks ainult mõtetu rahakulutamise kogu rahva arvel ja sportlase kavakindla töö halvamine, kuna kaotatakse suur summa raha, mida oleks võinud kasutada ära kodumaal palju tulutoovamalt. Asume seisukohal, et paar võidupunkti, mida Eesti võiks saavutada, on ostetud liig kalli hinnaga eest, kuna samal ajal sadanded ja võib olla isegi tuhanded maaspordilased peavad kannatama abinõude, ruumide ja õpetajate puuduse all. Kuigi meie omaks paar olümpia võitjat, ei saa veel öelda, et Eesti oleks spordimaa, kuna teame väga hästi, kui viletsad on praegu maal spordiolud.

Vajame esiteks võimalusi teha kogu rahvas spordiharrastajaks, siis saame alles mehi, keda saata Eesti värve kaitsma, kes oleksid ausad ja mehised võistlejad, isamaalased ja võimelised tõesti ka võitma.

Asume seisukohal, et on aeg alata ettevalmistama 1936. aasta

Berliini olümpiaadiks, sest olümpia võitjad ei valmi aastaga, vaid paljude aastate vaevarikka ettevalmistuse järele. Konstateerime fakti, et Eesti ei oma aastal 1932 veel sportlast, kes oleks suuteline võitma Los Angelesis.

Meie majanduslik raske seisukord, meie väheste rahasummade juures, kehvade sportliste tippsaavutuste arvesse võtul, maal spordielu vähjakäigu ja korraldamatuse juures, on nõuetav Eesti loobumine Los Angelesi olümpiaadist. Kasutame omad ainelised tagavarad ja vaimlised jõud Eesti rahva kasvatamiseks spordile, saame spordirahvaks, püüame esiteks võita oma lähemaid naabreid kindla paremusega — siis alles läheme olümpiaadidele.

Võrumaa sportlaspere tervitab igat sammu, mida spordijuhid teevad kodumaa spordielu tervendamiseks, kuid hülgavad mõtetut aineliste võimaluste hävitamist rekordspordi arvel.

Eesti-Rootsi-Saksa-Ungari maadlusmaavõistlus.

Rootsi maadlusliit esines ettepanekuga korraldada märtsikuu 12. ja 13. päeval Stokholmis neljik maadlusmaavõistlust

Eesti-Rootsi-Saksa-Ungari.

Võistlustel esineks iga rahvas ühe mehega kaalus koosneva meeskonnaga. Esimeses ringis võistleksid Rootsi-Eesti ja Ungari-Saksa, teises ringis — Rootsi-Saksa ja Eesti-Ungari, kolmandas ringis — Rootsi-Ungari ja Eesti-Saksa. Võistlustel esinevate välismeeskondade sõdu- ja ülespidamise kulud katab maavõistluste korraldaja — Rootsi maadlusliit, kusjuures edaspidiste maavõistluste korraldamiseks mingisuguseid kohustusi pole ette nähtud.

Ekraveliidu raskejõustiku osakond võttis vastu rootslaste ettepaneku ja määras käesoleva aasta esivõistlused katseks maavõistluste meeskonna koostamisel. Liidu esindajatekogule tehakse ettepanek pidada esivõistlusi 5.—6. märtsi asemel 27.—28. veebruaril. Esivõistluste tähtaja muudatus on tingitud asjaolust, et nädalaline vaheaeg esivõistluste ja maavõistluste vahel ei võimalda osavõtjatele tarvilist väljapuhkamist. Juhul, kui esivõistluste tulemused ei võimalda lõpulikult meeskonna koostamist, korraldatakse selleks eriti katsevõistlused.

Ülemaaline majanduslik kriis ja kitsikus pole jätnud mõju avaldama (Järg 8. küljel.)

Terves kehas peab olema terve vaim, nii ütleb sportlane. Kuid tervet vaimu peab ka kasvatama, nagu kasvatatakse tervet keha.

A J A K I R I

Eesti Naine

on terve maailmavaatelse alusega ajakiri, mis pärast iga sportlane peab selle omale tellima.

Hinnata kaasanded on:

„Tütarlaps“,
„Väikeste Sõber“ ja
mustri ning lõikeleht.

Kes veel ei tunne „Eesti Naist“, nõudku hinnata proovinumbreid.

Aadr.: Tartu, postkast 150.

Tellimisi võtavad vastu kõik postiasutused.

Eesti esinemise võimalusi olümpia-mängudel.

Senine ettevalmistus on kulukas, plaanitu ja ebakohane.

Võistlusspordi harrastamise eesmärgiks on ainuüksi tippsaavutus.

Ajakirjandus on viimasel ajal korraldust puudutand Los Angelesi olümpiamängude küsimust, ja nimelt, meie esinemise võimalusi mängudel ja osavõtjate ettevalmistusharjutusi. Asjaolu on ühipeale sealjuures võõrriiti valgustatud ja nähtavasti on kasutatud mitte küllalt asjatundlikku informatsiooni.

Kui puudutada olümpiamängudest osavõtjate ja ettevalmistuse küsimusi, siis peab nimetama ka organisatsioonid, kelle ülesandesse ülalnimetatud kuulub. Need oleks meie organisatsioonid kohaselt Eesti Olümpia Komitee ja vastavad eriliidud. Eesti Olümpia Komitee, seisest rahvahelise O. K. liikmena, esitab Eesti mängudel, edasi kannab hoolt ja suurest ainelise külje kindlustamisest eest, kinnitab eriliitude sporttehnilised ettepanekud ning määrab esindatava meeskonna (osavõtjad ja esitajad) eriliitude ettepanekul. Eriliitude ülesanne olümpiamängude suhtes on välja töötada ettevalmistus-

kavasid ja neid E. O. K. esitada kinnitamiseks, järelvalve ettevalmistusharjutustel, katsevõistluste korraldamine ja meeskondade koostamine.

Meie keskorganisatsioonidele heidetakse ette, et pole asunud ettevalmistusele, sealjuures jäetakse nime tamata mida mõistetakse ettevalmistuse all, milline peaks ettevalmistus olema jne.

Eesti on iseseisva rahvana võtnud osa ja ettevalmistusi korraldanud 1920. a. Antwerpeni olümpiamängudest peale. Ettevalmistusi on teostatud küll üldtasapinna parandamise, küll tippsaavutuste tõstmise tähe all, kuid arvesse võtta kulutatud summe, pole saavutatud õiguslatud tagajärgi.

Et kulud ettevalmistusalal on olnud aukartust äratavad, seda tõendavad alljärgnevad andmed Pariisi ja Amsterdamis mängudest 1924. a. ja 1928. a. Kulud on märgitud üksikute sportalade järgi ja näidatud iga ala osavõtjate arv mängudel.

Sportala.	1924. a.		1928. a.	
	Ettevalmistus kulud Kr.	Osav. arv.	Ettevalmistus kulud Kr.	Osav. arv.
Maadlusosakond	2054,08	8 meest	3560,98	6 meest
Kergejõustiku osk.	662,65	10 "	4349,08	4 "
Tõste osk.	944,31	9 "	1339,12	6 "
Poksi "	—	—	2955,46	1 "
Jalgpalli osk.	3787,55	15 meest	2136,44	—
Kiirusutamise osk.	—	—	329,80	2 meest
Suusa osk.	—	—	592,68	—
Üldkulud	595,09	—	3544,17	—
Tennis osk.	—	—	296,—	—
Veespordi osk.	—	—	118,—	—
Tartu O. K.	—	—	1603,68	—
K o k k u	Kr. 8043,68	—	Kr. 20.825,41	—

Praegusel majanduslikult kitsal ajajärgul, kus ainelised võimalused piiratud, pealegi kus pole ette näha niipea olude paranemist, oleks lausa ülekohus kui meie ettevalmistus alal ette võtaks uued kulukad eksperimendid, lootusega tõsta meie võimeid ja tagajärgi Los Angelesi olümpiamängudeks sarnasele kõrgusele ja tasemele, nagu seda omavad teised parimad spordirahvad.

Sarnast ettevalmistusviise, nagu meil seni käsitatud, kus E. O. K. kogub üldistele harjutustele meie oludes keskpärase võimetega sport-

lased, kandes nende harjutustega seotud kulud, nagu ruumide üür, juhataja tasu, võistlejate sauna ja hõõrumiskulud jne. ei tunda mujal. Senised kogemused on samuti näidanud, et need üksikud sportlased, kes tõeliselt kandideerivad olümpiamängudele, ei võta enamikus üldharjutustest osa. Olümpiamängude osavõtjate ettevalmistuse nimetuse all võimaldada harjutustest E. O. K. kulul neile kellest niipea või üldse pole loota olümpiakandidaati, pole E. O. K. ülesanne. Korraldades ülalnimetatud harjutusi võõrutab E. O. K. oma

tegevusega spordiseltse nende otsekohestest ülesannetest.

Üldine võistlusspordi ja võistlussportlaste tasapind on meil veel sedavõrd madal, (väljaarvatud vast raskjõustik), et ei võimalda kallipalgaliste treenerite palkamist. Meie ei suuda treeneri tööjõudu täiel määral kasutada. Seda on meile senised kogemused tunda annud, peaaegu kõikidel spordialadel, kus parimad välitreenerid on meil käinud läbi.

Meie harrastame võistlussporti juhuslikult ja plaanikindluseta. Eesti võistlussportlastel puudub see mida soomlane nimetab „sisuks“. Ka puudub meil sportlaste omavaheline konkurents suurvõistlustele — olümpiamängudele pääsemiseks, mis virgutaks meid järjekindlale tegevusele.

Tõsi on, et välismaa sportlastel — olümpiakandidaatidel on soodsamad harjutusvõimalused kui meil. Igapäevane leiva küsimus ei valmista suursportlastele muret, sest nemad seisavad nimepidi kellegi rikka spordipooldaja teenistuses ja nende tegevus seisab vaid harjutamises ja võistlemises. Kuna meil need võimalused puuduvad, peame asjaoluga leppima. Ei või neid soodustusi sportlastelt organisatsioonidelt nõuda.

Meie sportlaskond ei või nuriseda, et keskorganisatsioonid pole seni

võimaldanud neile küllaldaselt arvu olümpiamängudest osa võtta. Arvud — Antwerpenis 12 võistlejat ja üks esindaja, Pariisis 42 võistlejat, üks kohtunik ja üks esindaja, Amsterdamis 18 võistlejat, kaks kohtunikku ja üks esindaja tõendavad vastupidist. Võistlejate saatmisel pole saavutuste peale alati rõhku pandud vaid mitmeid on võtnud osa n. n. „õppimise otsustarbel.“

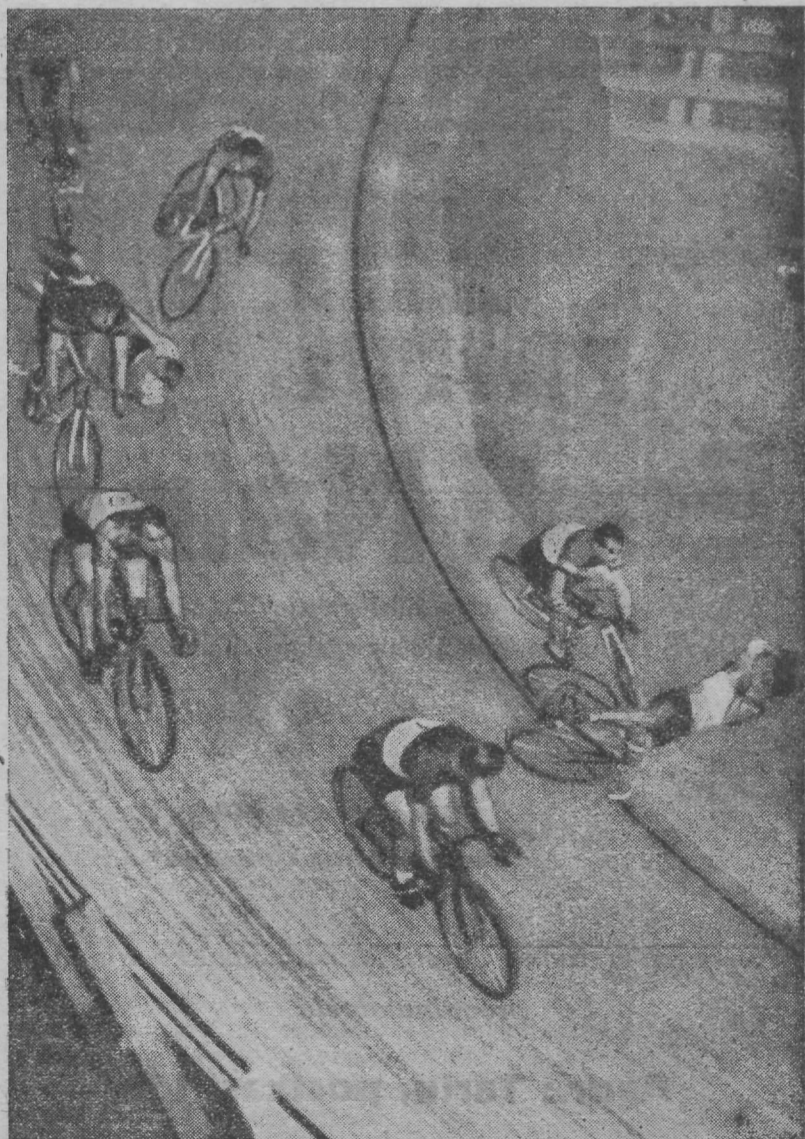
Vast õigem oleks kui meie spordi keskorganisatsioonid ja spordiühingud ühiselt olümpiamängudest osavõtmise ja ettevalmistusküsimuste kõrval käsitaks eestkätt küsimust, kuidas juhtida meie juhuslist võistlusspordi harrastust rohkem kava ja järjekindlale tegevusele, mille tulemuseks oleks võistlusspordi levimine üle maa, võistlussportlaste laialdane juurdekasv ja nende omavaheline pinev konkurents.

Võistlusspordi harrastamise eesmärk ja ülesanne pole olümpiamängudele ettevalmistamine ja nendest osavõtt, vaid tema eesmärgiks on tippsaavutised. Olümpiamängudest osavõtmine võistlusspordi seisukohast on kui teatud kompensatsioon suursportlasele tehtud töö ja saavutatud edu eest, samuti palkaks võistlusspordi harrastavatele rahvastele nende võimete demonstreerimiseks.

(Järgneb.)

Knock-out! Vasakul tartlane E. Lukin, paremal — pärnlane Holm. (V. kirjutus 7. küljel.)

ÕNNETUS EI HÜÜA TULLES. New-Yorgi kuuapäeva rattavõistlustel juhtus rida õnnetusi. Pildil näeme ühte õnnetuse momenti, kus Hells vääratades kisub kaasa Martinetti.

Talimängud

(Algus 1. küljel.)

Selle kava järgi oli arvatud pidada 9 jäähoki võistlust. Nüüd kuivab see arv tublisti kokku. Võib olla tuleb pidada ainult mõni mäng, kuna viimase silmapilguni üksikud maad mõtlesid, kas saata oma meeskonda üle ookeani või mitte. Viimasel juhul oleks vastasteks jäänud ainult Kanada ja Ühisriigid.

Talimängud töid endaga kaasa ka karistuse maailmameister soomlase Clas Thunbergile, kes paari nädala eest Shveitsis peetud võistlustel tuli Euroopa meistriks. Ta pidi Shveitsist otsekohe Ameerikasse sõitma, kuid kõikide üllatuseks pöördus ta rahulikult kodumaale tagasi. Soomlased muidugi tegid suured silmad. Thunbergi seisukohad mittesõitmise kohta said üldiselt teatavaks. Lõpuks andis ta nõusoleku sõitmiseks. Siis aga leidis Soome uisuliit, et nõusoleku andmine liig hilja sündis. Liit keeldus nüüd omalt poolt Thunbergi saatmisest ning karistas teda võistluskeeluga käesoleva hooaja lõpuni.

* * *

Mr. Goldschmidt, üks Ameerika suurimatest asjatundjatest talvespordi alal, väljendab oma arvamist järgmiselt Lake Placidis peetavate võistluste kohta:

„Suusatamine ja hoki on võrdlemisi uus ala Ameerikas. Bobsleigh-võistlused on täiesti uudis. Iluuisutamise on enamusele peaaegu tundmata spordiharu. Nauditakse küll iluuisutaja kunsti demonstreerimist, kuid selles naudingus ei ole seda põnevust kui see on olemas kiiruisutaja tegevuses.

Suurem osa inimesi uisutavad ehk on lapsepõlves uisutanud ja sellepärast tuntakse ka teatud huvi selle spordi vastu, mida ise on harrastatud. Hoki ei kujune suuremaks tõmbenumbriks, sest et Euroopa meeskonnad ei ole selle klassini jõudnud kui Kanada ja Ameerika omad. Võistlused kujunevad siiski huvitavaks ja selle tõttu ei tohiks välismaa meeskondi mitte alahinnata ega nendele äraõelda. Hüpped on alati nauditavad ja meelitavad kindlasti kokku tuhandeid pealtvaatajaid, kuid vaatamata kõigele sellele usume meie kindlasti, et uisutamise jääb peaaegu atraktsiooniks ja kõidab rahva tähelepanu enam kui millalgi varem.

Näib, et Ameerika olümpiamängudel saavutab parimad tagajärjed kiiruisutamises ja võib olla nõrgemaid iluuisutamises. Meie peaksime võitma kiiruisutamises, kuid oleksime õnnelikud, kui tuleksime paarile teise järgu kohale iluuisutamises. Ehk küll Ameerika täie meeskonnaga suusavõistlustest osa võtab, on meil vaevalt mõned väljavaated nendel võistlustel. Bob-võistlustel oleks võit kindel sel põhjusel, et Ameerika meeskonnale on tuntud Mt. Van Hoevenbergi väli ja kelgutüüp. Punktide arvustust nende mängude juures ei kasutata, vaid arvestatakse ainult esimeste kohtadega. Meie peaksime võitma uisuvõistlused ja bobsleigh, meil on ka head väljavaated hokis. Norral on head väljavaated mõnes kiirjooksus, suusatamises ja iluuisutamises naistele.

Võistlused uisutamises peetakse 500, 1500, 5000 ja 10.000 meetri peale. Ameerika võiks panna välja neli mitmesugust meest iga maa peale, kuid usutav on, et võistlevad 12 ehk võib olla ainult 8 meest. See tähendab, et mõned nendest peavad uisutama kaks kaugust ehk võib olla kolm. Seitseteistkümmend meest võtavad osa lõppvõistlustest, mille järelle siis meeskonna lõpulik koosseis kindlaks määratakse.

Juhtumisel, kui meeskond koosneb 12 mehest, usume et järgmised uisutajad esitavad „onu Sami“: Irving Jaffee, N. Y., Jack Shea, Lake Placid, Bert Taylor, N. Y., Carl Springer, N. Y., Edward Schroeder, Chicago, Valentine Bialas, Utica, Edward Wedge ja Charles Delpier, Detroit, Allan Potts ja Ray Murray, N. Y., ning Lloyd Guenther ja Mel Johnson, Detroit. Kui meeskond koosneb 8 mehest, siis on väljavalitud loodetavasti järgmised: Shea, Jaffee, Taylor, Springer, Schroeder, Wedge, Murray ja Bialas. 5000 ja 10.000 meetris on parimad Bialas ja New-Yorgi poisid. Shea, Taylor, Wedge ja Schroeder on parimad kõikides kaugustes. Shea ja Murray on tõelised kiiruisutajad, mis on ka juhul Pottisiga, kes aga tarvitab head treeningut. Peale selle leidub veel paar head nime: Milford Dietz Saramacist ning O'Neill Farrell, Ed. Murphy ja Bill Minster Chicagost. Murphy ja Farrell kuulusid 1928 aastal Ameerika meeskonda, kuid ei o'le oma endises vormis, mis tingitud puudulikkust treeningust. Nüüd, kus nende treeningu kulud kantakse, paraneb võib olla see asi. — Nii pikalt Mr. Goldschmidt.

Ülaltoodust selgub, et „onu Sami“ edustab kõike, mis puutub kiiruisu-

TIITEL MEELITAB. Ameerika leedulane Jack Sharkey on intensiivselt harjutamas, lootes revanschile Max Schmelingiga.

tamist. Kuid ei tarvitse minna kaugemale kui Kanadasse, et leida paar meest, kes võivad need väljavaated tumestada. Kanadalased Frank Stack ja Ross Robinson vallutasid läinud hooajal kõik, mis vallutada oli. Nii sai esimene Ameerika meistriks väljaspool ja Põhja-Ameerika meistriks

sees, kuna viimane sai Põhja-Ameerika meistriks väljas, ning Kanada meistriks. Tooge siis veel välja skandinaaviamaade esitajad, siis muutub olukord hoopis teistsuguseks, vaatamata sellele, et nad ei ole harjunud koos startima.

Mustasärgimehed parimad palliveeretajad Euroopas.

Kuigi Austria teeb suurt konkurentsi. Mõned kurioosumid kokkuvõtetes.

Eesti 8 kohal.

Kes on parim jalgpallimees Euroopas? Kes ei tahaks sellele vastust saada või kes õieti tahaks seda nime kanda? Kas meigi poleks valmjs kandma parima meeskonna tiitlit ja vastu võtma õnnitlusi. Läinud aasta kohta tehtud kokkuvõtetes annavad alljärgneva tabeli:

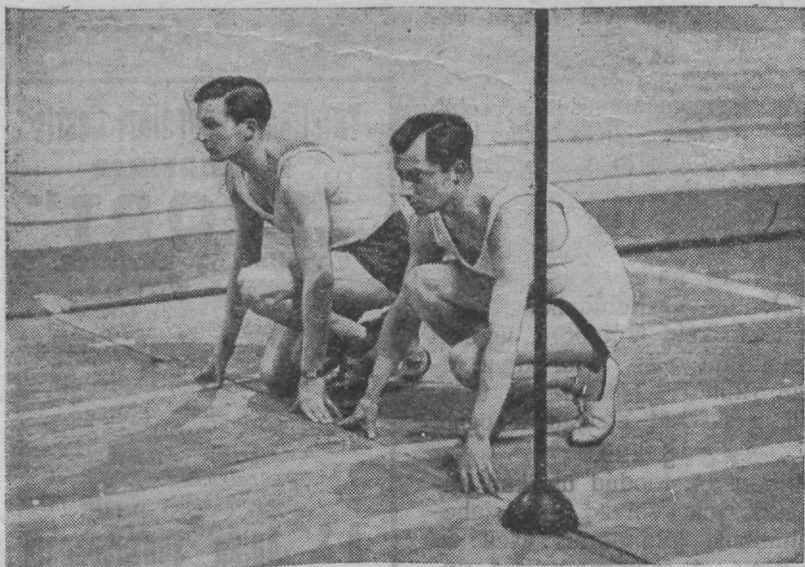
Tabelis on toodud esireast aiates: mängude arv, võite, viike, kaotusi, väravaid, punkte.

Austria	9	6	2	1	31-6	14
Itaalia	8	5	3	0	18-6	13
Rumeenia	5	5	0	0	20-10	10
Rootsi	7	4	1	2	22-9	9
Ungari	8	3	3	2	21-14	9
Shoti	7	4	1	2	11-13	9
Inglise	6	4	0	2	22-12	8
Eesti	7	4	0	3	13-10	8
L.-Slaavia	8	4	0	4	17-19	8
Hollandi	5	3	1	1	12-10	7
Soome	5	3	1	1	16-15	7
Bulgaaria	5	3	0	2	12-10	6
Tshehhoslov.	7	2	2	3	16-16	6
Belgia	6	3	0	3	13-14	6
Saksa	7	1	3	4	7-17	5
Poola	4	2	0	2	14-8	4
Norra	4	1	2	1	9-10	4

Hispaania	4	1	2	1	7-8	4
Prantsuse	5	2	0	3	10-13	4
Türgi	4	1	1	2	6-9	3
Iiri	5	1	1	3	9-12	3
Vene	1	1	0	0	3-2	2
Portugal	2	1	0	1	3-4	2
Taani	5	1	0	4	8-13	2
Wales	4	1	0	3	6-12	2
Läti	5	1	0	5	3-22	2
Kreeka	4	0	1	3	5-11	1
Sveits	7	0	1	6	10-29	1
Leedu	3	0	0	3	2-8	0

Selle tabeli järele asub Austria esikohal. Seega oleks tema ka Euroopa parim. Kuid ta on 9 mängu juures saanud 14 punkti ja kaotanud ühe mängu. Itaalia selle vastu on 8 mängu juures hoidnud kaotusest ning saab sellega 13 punkti. Edasi on ta Hugo Meisli meeskonda löönud 2:1.

Austria meeskond on olnud tõsiseks väravakütkiks. Ainult 2 mängu löi ta Saksat 11:0 ja Schweitsit 8:1, mis suuremaks üllatuseks. Vilhelm Telli järeletulija d olid möödunud hooajal võrdlemisi (Järg 7. küljel.)

Kõikjal kibe ettevalmistus olümpiamängude puhul. Pildil: Vent, uus Saksa jooksutäht ja Körning 100 meetri harjutustel.

Kuidas mängitakse ja juhatakse jäähoki võistlust.

Rahvusvahelise jäähokiliidu jäähoki määrused.

III.

§ 101.

Suluseisev mängija teeb end karistusväärsaks ka siis, kui ta kogu jõust ei hoolitse jälle omale poolele pääseda.

§ 102.

Meelega suluseisev mängija teeb end karistusväärsaks.

§ 103.

Mängija suluseis lõpeb järgmistel juhtudel:

1. Kui ta vabatahtlikult omale poolele läheb ilma ühtegi vastast segamata;

2. Kui ketast puudutab vastaspoole mängija või kui ketas puudutab viimast;

3. Kui oma meeskonna mängija kettaga suluseisvast möödunud on, või kui ta oma meeskonna mängija, kes talle ketta kätte mängib, vahepeal tema enda kõrguseni on jõudnud, eeldusega, et suluseisev mängija seni ühtegi oma vastast mingil viisil pole takistanud.

§ 104.

Mänguvälja kolmandikul, mis moodustatakse väravatagusest välja otsajoonest ja põiki üle platsi tõmmatud joonest, ei ole kaitsvale meeskonnale olemas suluseiskorda.

Kaitsva meeskonna mängija ei saatu suluseiskorda ka siis, kui ta esimesest väljakolmandikust alustab ketta ajamist, kui ketas üle eraldatava joone on läinud keskmisele kolmandikule.

§ 105.

Vahekohtunik peab eriliselt silmas pidama ja hoolitama mängijaid, kellel harjumuseks suluseisus oodata, et vastane ketast puudutab või mõni mängija seda valutab ja ettepoole toimetab.

D. Ketta kandmine, lükkamine uisuga.

§ 106.

Kõik mängijad võivad ketast keha iga osaga peatada, kuid nad peavad seda samale kohale maha kukkuda laskma, on keelatud ketast kanda või muul teisel viisil peale kepi abiga edasi toimetada.

§ 107.

Ketta kinnipidamine ja kandmine, lükkamine kehaga või uisuga on keelatud; samuti ka kaitsjapoolse mängijale, välja arvatud juhud, mis § 109 väravavahi kohta kindlaks määratud.

E. Keelatud seisakud.

§ 108.

Mängijad, välja arvatud väravavaht, ei tohi pikali heita, istuda või põlvili laskuda ning meelega jääle kukkuda. Mängija, kes võistlusel on kukkunud, ei tohi mängust osa võtta ning peab hoolitsema, et ta kiirelt üles tõuseks. Kui mängija selles keelatud seisakus mängust osa võtab, teeb ta viga, mis on karistatav, kui sellega takistatakse värava saavutamist.

§ 109.

Ainult väravavaht tohib igas seisakus ning igal vabal viisil ketast kinni pidada (istudes, põlvili, lamades, käega visata jne.) ainsa kitsendusega, et ta ketast käega visata võib ainult enda ette, mitte aga enda taha.

H. Tõukamised ja toorused.

§ 110.

Igasugune toorus on keelatud. Eriti ei tohi aga tõugata (§ 112), jalga ette panna, kaela ümbert kinni haarata, uisuga tõugata või kepiga enda ümber lüüa, vastast käega tõugata, kinni pidada või takistada.

§ 111.

Eriti on keelatud väravavahti tõugata kui ta kaitseb oma väravat; sellejuures saavutatud värav ei loe maksvaks, välja arvatud juhud, kus väravavaht poolteise meetri peale väravast kaugeneb.

§ 112.

Ometi on kaitsjale lubatud oma kehaga (keha keha vastu) takistada pealetungivale vastasele möödumist; see peab aga täiesti avalikult sündima, kusjuures kepp mingil viisil ei tohi abiks olla, tingimusega, et see sünniks välja kolmandikus, mis kuulub kaitsvale poolele, kuid vähemalt 1,50 meetrit küljest.

J. Teised vead.

§ 113.

On keelatud lubamatult või toorelt mängida, seletada vahekohtuniku või mõne muu ametliku isiku otsuste üle, end avaldada viisakuseta või haavavate lausetega, vaielda teiste mängijate või pealtvaatajatega, keppi tõsta üle õlgade kõrguse või seda visata jääle, kuidagiviisi takistada mängijat, kes ei mängi kettaga.

§ 114.

Kõigi nende vigade eest võib karistusi määrata. Seda tuleb teha igal juhul, kui sellega takistatakse värava saavutamist.

§ 115.

Kui vahekohtunik on arvamisel, et mõni kaitsvapoole mängijatest vabatahtlikult teeb kerget viga, et sellega kriitilisel silmapilgul mängu peatada, ei tule seepärast mängu katkestada, kuid mängijat tuleb karistada järgmise katkestuse juures.

VI. Karistused.

A. Karistuse viis.

§ 116.

Mängu katkestamisest peale võib vahekohtunik igat mängijat eksimuse pärast lühemaks või pikemaks ajaks mängust kõrvaldada ilma, et teda karistusaja jooksul võiks asendada teise mängijaga.

§ 117.

Vahekohtunik ei saa määrata teisi karistusi, nagu vabalööki, väravavate arvu suurendamist jne.

§ 118.

Üldiselt teeb vahekohtunik hoiatuse enne kui ta karistama hakkab.

§ 119.

Vahekohtunik peab karistama tarvilise karmusega, et kätte saada head mängu tahteliste eksimusteta. Ta peab aga hoiduma liigsete karmide karistustega viia mängijaid segadusse.

B. Kasutamine.

§ 120.

Kui mängija vahekohtuniku arvates on teinud karistava vea, siis katkestab ta vilega mängu ning teatab mängijale ja karistusaja mõõtjatele karistuseks määratud aja pikkust.

§ 121.

Karistatud mängija peab otsekohe mänguväljalt lahkuma ja erapoolelt riietuma.

§ 122.

Karistusaja hakkab lugemasilmapilgust kui mäng uuesti alanud on ja karistatu end on karistusaja mõõtjate juures möllinud.

§ 123.

Kõik mängu katkestused arvatakse karistusajale juure, nii et viimaseks arvatakse ainult puhas mänguaeg.

§ 124.

Niipea kui on täis karistusaja, võib mängija (mitte varumees) oma kohale mängu asetada, ilma et võistlust katkestataks. Karistusaja mõõtjad on kohustatud mängijale teatama, kui aeg möödunud on.

§ 125.

Kui karistusaja jooksul tuleb vaheaeg, peab mängija uue mänguaja algul oma karistuse kandmist jätkama. On aga turniiri ühe võistluse lõpul karistusaja osalt kandmata, siis ei tohi seda järgmise võistluse peale üle kanda.

D. Karistuste kestvus ja kasutamine.

§ 126.

Ainult vahekohtunik määrab karistuse kestvuseks üks, kaks, viis minutit või koguni mängu kestvuse, kui viga eriti raske iseloomuline oli, nagu mängija meelega vigastamine või löögid vahekohtuniku peale.

§ 127.

Karistuse määramisel arvestab ta vea raskuse järele, selle kordumisest, tagajärgedest võistluse tulemusele jne.

§ 128.

On väga raske anda täpseid ettekirjutusi karistusteks; sellepärast võib vahekohtunikele anda ainult üksikuid juhtnööre, ilma et ta sunnitud oleks neist kinni pidada, kuna vahekohtunik üksipäini iseseisvalt otsustama peab.

§ 129.

Allpool on toodud üksikud karistused, mis võivad olla vahekohtunikele juhtnööriks. Neil on see kasu, et rahvusvahelised vahekohtunikud sellega umbkaudu ühtlase normi saavad karistuste määramisel.

Üks minut.

Igat mängijat, välja arvatud väravavaht, kes ketast käega viskab;

Igat mängijat, kes meelega ketast käega, uisuga või käerandmega ära tõukab.

Igat mängijat, kes ketast käega, jalaga või kehaga puust mänguvälja äärel või mõnel muul kohal kinni peab;

Väravavahti, kes lööb vastase sihis või viimasele jala ette paneb;

Mängijat, kes meelega seisab sulus;

Mängijat, kes vastast kepiga kinni hoiab.

Kaks minutit.

Mängijat, kes tahtmatult jala teisele ette paneb;

Kes oma kepi ära viskab;

Kes vastase kepi käest lööb;

Kes korduvalt sulus seisab;

Kes meelega vastast kehaga tõukab (väljaarvatud kaitsja);

Kes kepi üle õlade tõstab;

Kes vaidleb vahekohtunikuga;

Kes korduvalt vastast kepiga kinni peab;

Kes vaidleb pealtvaatajatega;

Kes eksib vahetamiseks antud määruste vastu.

Kolm minutit.

Mängijat, kes tõukamisel tarvitab keppi;

Kes meelega vastasele jala ette paneb;

Kes viskab maha kepi, et sellega takistada värava saavutamist.

Viis minutit.

Mängijat, kes haavab ametlikku isikut;

Kes tarvitab haavavaid ütelsid;

Kes vastaseid seljatagant uiskudega tõukab;

Kes vastasele kepiga pähe lööb.

Kümme minutit.

Mängijat, kes meelega vastast vigastab;

Kes tungib kallale ametlikule isikule;

Kes oma vastast trehvab (lööb) kepi otsaga.

Täielikum spordiäri Eestis

KAUBAMAJA

„SPORT“

Tallinn, S. Karja 18.

Kõnetr. (2)23-00

soovitab kõige soodsamate hindadega

Talviseks hooajaks:

Suuski süütreid
uisksid mütsid
tõukekelke kindaid
sporaikelke sääri
lastekelke sulle jne.

A/S. „Union“ suusasaapaid

Meie poksi tase on tõusnud.

Vead ja tugevad küljed meie paremate rusikameeste juures.

Meie poksi suurpäevad — esivõistlused, on möödas. Rõõmustavalt tuleb nentida asjaolu, et võistlustel õige hästi oli esitatud proovints. Olgugi, et puudus Narva, olid selle eest konal, peale Tallinna meeste, nahkkindamehed Tartust, Haapsalust ja Pärnust. Kuna paremad mehed üle kogu riigi koos olid, siis võib nende võistluste järele pildi saada meie poksitasemest, kui ka üksikute võimete kohta.

Ei ole kahtlust, et meie poksitase on praegu kõrgem, kui kunagi varem. Meil on pea igas kaalus terve rida võrdsete võimete mehi ja võrdlemisi head mehed.

Üldiste puudustena tuleb märkida kõigepealt puudulikkust liikumist, jalgade tööd. Meil ei panda küllalt rõhku jalgade tegevusele. Ometigi on selle tähtsus määratu suur. Jalgade liikumisel ei ole tähtsus üksnes pealetungil — kiirus, löögi tugevus jne., vaid ka kaitsel ja vastase väsitamisel.

Teiseks suureks puuduseks on meie poksi ajal, et ei osata tarvitada ait tõsteid solaari. Terve esivõistluse kestel 6 puhast tõstet (!). Muudugi on puudulik ka puhtus võistlustel. Rohkem rapitakse ja maadeldakse, kui poksitakse. Oige tunduva puudusena, mis ei lase meil poksisporti Euroopa tasemeni tõusta, on „nupuga“ töötamise puudus. Poksi ajal on vähe n. n. poksi intelliigentsi. Ei suudeta läbi töötada võistlustaktikat, ega isegi mitte löökide variante, kombinatsioone.

Üksikuist poksi ajal kõneldes algame raskekaalust. Tartu „pühvil“ Lukkini on löök mehe suure kogu kohta nõrk. Puuduvad alttõstet ja võimsad kaarlöögid. Puudulik on ka kaitsel ja jalgade töö. Pärnlane Holm on hea võistlushingega poksi ajal. Tal on tahet ja usku enesesse. Töötab peamiselt sirgetega solaari. Peaks aga harjutama rohkem lähivõistlust.

Poolraskekaalus on andeline poksi Kuura. Kuid mees ei pühenda treeningule nii palju, kui tarvis. Füüsiliselt, vastupidavuselt on Kuura nõrk. Jalgade töö on korralik, samuti head on ta haagid ja kaarlöögid. Tartlane Reino on hea võistlustaktikaga poksi ajal. Läheb peale, olgugi et ise ka liüa saab. Oige poksi vaim! Mees harjutagu roh-

kem lähivõistlust ja töökide mitmekesidust.

Keskkaalus on hea mees Reinke, oma tugevate parem haakidega. Reinke peaks erilist rõhku panema lähivõistlusele, sest see on temale kõige kohasemaks võistlustaktikaks. Löögi jõudu ja liikuvust Reinkele on. Misleril on materjali, kuid mees pole veel õiget stiili leidnud. Mehel on jõudu ja vastupidavust, kuid ei võitnud siiski. Tundub, et Misler hindab ennast liig vähe. Rohkem usku enesesse!

Kergekeskkaalus on hea poksi ajal Niender. Üks meie kindlaimaid ja väljapaistvamaid nahkkindamehi. Niender töötab külmavereliselt; vasaak sirged on eeskujulikud. Mehel puudub liikuvus ja löökide kombinatsioonid.

Kergekaalus on tajuga ja tugeva löögiga poksi ajal Lester. Talle sobib külm stiil ja üksikud läbimõeldud ränkade löökide kombinatsioonid. Peaks parem haake rohkem treenerima.

Sulgkaalus on kaks silmapaistvat meest — Taar ja Luts. Taaril on liikuvust ja vastupidavust, kuid puudusteks on löökide nõrkus ja hüp-pamjse töbi. Lutsul on vastupidavust ja lööki, kuid ta peaks enese kaitsel asemel rohkem peale tungima ja harrastama lähivõistlust haakidega ja alttõstmistega.

Kukk-kaalus on hea löökidega võistleja Seeberg. Peaks rohkem rõhku lähivõistlusele panema. Poksi ajal puhtalt. Tarvis löökide kombinatsioonid.

Kärbeskaalus on kaks head meest Kaup ja Lindenvald. Viimane on tehniliselt küpsem, kuid puudub vastupidavus. Kaup on vastupidav ja tugev pois. Harjutagu hästi kiirust ja löökide tugevust ja mees on oma kaalus sama, mis Niender omas kaalus.

Tehnilised tulemused.

- 1. Kaup (Tall. Poksikl.), 2. Lindenvaldt (Sp.), 3. Pärn (Tartu Kal.).
- 1. Seeberg (TPK), 2. Griidin (Sp.), 3. Saag (Tartu Kalev).
- 1. Taar (Sp.), 2. Luts (Kalev); 3. Glücke (TPK).
- 1. Lester (TPK), 2. Rööding (Sp.), 3. Vahi (Tartu Kalev).

- 1. Niender (Sp.), 2. Salong (T. P. K.), 3. Erich Lukin (Tartu K.).
- 1. Reinke (Sp.), 2. Misler (TPK), 3. Artur Rejno (Haapsalu Läänela).

- 1. Kuura (Sp.), 2. Aleksander Reino (Läänela), 3. Timmermann (Sp.).
- 1. Evald Lukin (Tartu K.), 2. Holm (Pärnu Tervis), 3. Adelman (TPK).

Esivõistluste suurmoment. Pärnakas Holm, kes Adelmani viis „ööbikute lauluni“, naudib Lukinilt lööduna sama.

Eesti 8 kohal...

(Algus 5. küljel.)

si nõrgad, kuna nad punktide järge asuvad eelviimasel kohal. Ometi suutis Schweits Itaalia vastu mängida 1:1.

Mis puutub Eestisse, siis meie tõus on hülgav, parem oma naabritest Lätist, Soomest, Leedust, otse Inglismaa kannul.

Rumeenia on punktide järele pääsenud 3. kohale. Kuid see ei ütle veel midagi. Ta on küll võitnud kõiki oma vastaseid. Kuid kes need olid? Kaotajateks Rumeenia vastu olid: Bulgaaria, Lõunaslaavia, Poola, Kreeka, Leedu.

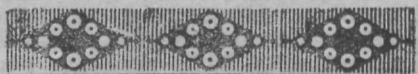
Taani on kahtlematult ka parem, kui seda tõendab tabel. Ometi peaks ta kaugelt parem olema Türgist, Portugaaliast ja Bulgaariast, kes temast eespool.

Vene kohta on toodud tagajärg Türgi vastu, mis Moskva mängu järele oli 3:2.

Hispaania headus ei peaks ka kahtlust äratama, kuid temagi käsi pole käinud hästi, ning ta on sattunud kaugemale nimekirja lõpu poole, nagu Shveitski, kuna vastupidi Lõuna-Slaavia kuulub liialt heade hulka.

Hulka ei ole võetud Luksemburg, kes küll pidanud maavõistlust, kuid vastased esinesid B meeskonn-

naga. Nii pole neid siis Fifa registreerinud maavõistlusteks. Tagajärg oli tal: Prantsuse B 4:3, Belgia B 2:3, Itaalia B 0:3, Hollandi B 0:0 ja Lääne-Saksa 4:3.

TALLINN, Pikkt. 47
Tel. 444-22.

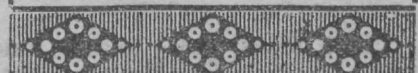
Soovitab suures valikus:

Suuske, suusakeppe, suusa-saapaid, tuulekindlaid suusajakke, suusamütse, suusamääret, suusasokke, suusa nahkkindaid.

Liuraua, liuraua saapaid, liuraua riidme.

Hockey pantschid, hockey saapad, hockey keppe, hockey palle. Tõuke kelgud, sp. kelgud, laste kelgud. Villaseid kamsone ja training ülik.

Peale selle ladus hõiksugu spordi abinõud.

Käsi-pall.

Kalevipoeg tuli A klassi.

Pühapäeval, 31. jaan. s. a. Saksa kultuurvalitsuse võimlas peetud Tallinna ringkonna esivõistlustel saavutati järgmisi tulemusi:

Meeste B klassi võrkpallis Kalevipoeg lõi Puhkekodu 2:1. Võiduga pääsis Kalevipoeg Tallinna ringkonna A klassi. Korvpalli B klassi poolfinaalis Lutheri NAKÜ võitis poliitsei spordiringi 39:30, pääsedes seega finaali Vikingi vastu. A klassis kohtasid korvpallis Eestimaa spordiselts ja Puhkekodu. Võitis keskpärasest mängus esimene tulemusena 48:32.

Järgmine „Spordileht“ ilmub 9. veebruaril s. a.

Tartumaa sporditegelaste päev.

7. veebruaril 1932. a. peetakse Tartus, spordiselts „Kalevi“ ruumides esimene Tartumaa sporditegelaste päev.

Päeva kavas on: Avamine. Korraldava toimikonna nimel prof. A. Paldrock — E. Kehakult. Sihtkap. val. liige. Sissejuhatus päeva.e. K. Pahk — E. Spordi Kesklüüdi abiesimees. Referaadid.

Resoitsioonid ning kokkuvõtted. Tartumaa spordilüüdi asutamise küsimus.

IV Spordipäeva korraldamise küsimus.

Läbirääkimised. Ohtul Ülikooli võimlas spordi- ja mängude demonstratsioon-õhtu. Kõik esindajad peavad varustatud olema organisatsiooni poolt kirjaliku volitusega.

Referaadid: K. Pahk, A. Kallamees, E. Rosenblatt, J. Martin, A. Kink, E. Hamer, J. Laurson, J. Kitsing, H. Michelson ja teised tuntud kooli- ja kehasvatuse tege-lased.

Spordiäri

Resev-Resel

Tallinn, Toompuiestee 19. Tel. 430-19.

Soovitab oma valmistatud spordi- ja võimlemisabinõusid.

Hirschfeldt kuulis 16.07.

24. jaan. s. a. Berliinis peetud sisevõistlustel on sakslane Hirschfeldt tõuganud kuuli 16,07 m., mis on 3 snt. parem tema nimel seisvast maailmarekordist. Kuna sisevõistluste tagajärgi ei arvestata, jääb endiselt kuuli rajavõistluse maailmarekordiks 16,04 m. Saksa aja- kirjandus loodab, et Hirschfeldt on kindel kuld-medali mees olümpiamängudel.

Heljikk- maavõistlus . . .

(Algus 3. küljel.)

mata ka spordiliikumisele. Kuna järgmised olümpiamängud peetakse käesoleva aasta suvel Ameerikas, Los Angelesis ja osavõtmine suurte kuludega ühenduses, on mitmed rahvused otsustanud võtta osa kulude kokkuhoiu mõttes piiratud arvu parimate jõududega, kellel enam-vähem kindlad väljavaated võiduks. Kandidaatide väljavalimiseks kavatakse korraldada rohkearvulisi rahvusvahelisi kohtamisi — suurvõistlusi. Üheks sarnaseks on ülalnimetatud maavõistlus, millise tulemused, võib öelda, enam-vähem kindla pildi annavad parimate maadlusrahvaste jõudude vahekorras.

Eriti tähtis peaks olema meie maadlusperele käesolev maavõist-

Kehalise kasvatuspropagandapäevad Kuresaares.

Kuresaare propaganda päeva tegelaskond: keskel (hallis) prl. Vesterblom, paremal E. Idla, ees istumas (teine) E. Rahmann.

Kõigi Kuresaares asuvate kehal. arendamise sihte taotlevate organisatsioonide ühjel jõul korraldati 23. kuni 25. jaan. Kuresaares spordi propaganda päevad.

Selleks sõitis Tallinnast kohale kehal. kasvat. sihtkapitali valitsuse teadusl. sekretär hr. E. Idla ühes oma abilise prl. A. Vesterblomiga.

Hr. Idla pidas laupäeval kohal. ühiskooli võimlas loengu umbes 300 noorele, teemil: „Kas vaimline või kehaline kasvatus“ ja pühapäeval samas ruumis pea samal teemil kogu Kuresaare rahvale. Rahva huvi kõne vastu oli nii suur, et gümnaasiumi ruumikas võimla ei suutnud kõiki kokkutulnud mahutada, mispärast osal publikul tuli koridoores ja kõrvalruumes viibida. Arvult võis rahvast olla 600 kuni 700.

Hr. Idla, kes omaerialal omab veel peale akadeemiliste teadmiste suured praktilised kogemused ja osava kõnetalendi, oma hoogsail ja huumorikail loenguil lõi piltlikult ette neid väärtusteid ja arvamusi, mis kehalise kasvatusel alal valitsemas meie seltskonnas kui ka kasvatuse tege-laste hulgas. Statistiliste andmete ja tabavate näide- varal selgitas meile rahva praegust halba tervistlikku olukorda, millise peale vältimiseks tuleb igal kodanikul hakata pöörama enam tähelepanu oma füüsil. isikule. Majnides kurba fakti, et eriti Eestis naise tervisele ja kehal. arendamisele pole seni pööratud vajalikt tähelepanu. Andis pihta ka n. n. „krooni karskuse kasvatajale“, kes lastelt võtavad vandeid ja töötusi karsked olla, kuid samal ajal seda ise ei suuda pida. Tahetakse lapselt midagi ära võtta, siis tuleb talie anda ka midagi asemele ja selleks tuleks noortele võimaldada sportimist, mis juba enesest sunnib eemal hoidma alkoholist. Toonitades, et kergem on haigusi vältida, kui neid ravida. Odavam on võimlaid ja spordivälju soetada ja ülal pida, kui hajglaid ja sanatooriume. Igasugu troppide, tilkade ja pulbrite neelamise asemel hakata tegema kehalisi harjutusi. Kõnele a mainis, et Kuresaares on küll mitu raviasutist, kuid pole ühtegi super-

basseini ega spordivälja.

Hr. Idla kõned olid haaravad ja kutsusid ette elavaid aplause.

Kumbagil õhtul peale kõnet demonstreeis hr. Idla ühes oma abilise prl. Vesterblomi ja hr. Rahmanniga ning kohalise võimlemise õpetaja hr. Elmiku mees- ja naisgruppidega moodsaid võimlemise tunde, kusjuures prl. Vesterblom ja hr. Rahmann demonstreeisid võimeid, mis sellistel kehalistel harjutustel saavutatud. Eriti meeldis publikule prl. Vesterblomi plastiline paindumus ja hr. Rahmanni saltod ja purkthüpped, mis kutsusid esile elavaid kiiduväljusi.

Oma kolmanda loengu pidas hr. Idla esmaspäeval kohalikus linna algkooli võimlas, kus selgitas mees ja nais kehal. harjutuse tunni erinevuse vajadusest ja jagas sportilisi ja tervishoidilisi näpunäiteid ja õpetusi publikule, keda oli umbes 100 inimest, ja kes olid ilmunud registreerima võimlemise kursustele, millised algasid kohalike Naiskodukaitse ja ÜENU ühisel korraldusel prl. Vesterblomi juhatusel. Prl. Vesterblom, kes teatavasti Rooši kuningliku kehal. kasvat. instituudi õpilane, jääb siia kolmeks nädalaks, et propageerida moodsat võimlemist eriti naistele.

Kahtlemata on sarnased kehal. kasvatuspropaganda päevad ja kehal. harjutuste kursused suurimaks spordi levitamise teguriks Kuresaares ja kogu Saaremaal.

Ilusaks tõenduseks on, et hr. Idla loenguil käis kokku umbes 1000 inimest, milline arv juba kõnele ise oma eest, kui arvestada, et see on veerand kogu Kuresaare elanike arvust. Samuti too massiline võimlemise kursuste registreeriminegi. Kui varem tegutsesid Eesti seltsi spordiringi mees- ja naisvõimlejate grupid kokku umbes 30 inimesega, siis nüüd paari päeva vältel on kursustele registreerinud üle 100 inimese ja soovijaid tuleb igapäev juurde.

Näib nagu kogu Kuresaare oleks äratatud kunstunest, millesse ta oli aegade vältel vaibunud.

Olgu tervitatud sarnased ilusad sammud me kehal. kasvat. juhtide poolt.

A. E—g.

EkraVelüüdi ametlikud teated.

ESINDAJATE KOGU.

Käesolevaga teatab EkraVelüüdi juhatus, et esindajatekogu korraline aasta peakoosolek peetakse Tallinnas, pühapäeval, 14. veebruaril s. a. kell 10 hommikul Sportbiuroo ruumes, Müürivahe tn. 16—33 alljärgneva pöevakorraga, millest palutakse teie esindajat võtta osa.

Päevakord:

1. Koosoleku juhatus ja mandaat-toimikonna valimine.
2. Eelmise koosoleku protokollki-nnitamine.
3. Revideeriva toimikonna aruanne.
4. Möödunud tegevusaasta tegevuse ja kassa aruande kinnitamine.
5. Eeloleva tegevusaasta eelarve kinnitamine.
6. 1931. a. püstitatud rekordite kinnitamine.
7. 1932-33. a. esivõistluste koha ja korraldava organisatsiooni määramine.
8. Juhatus täiendamine ja usaldus- arsti valimine.
9. Revideeriva toimikonna valimine.
10. Esindajate valimine E. Spordi Kesklüüdi.
11. Liikmemaksu küsimus.
12. Küsimuste arutamine, mis antud lahendada põhikirja korras liidu juhatus kaudu esindajatekogule.
13. Määruste täiendamine.
14. Koosolekul algatatud küsimused. Küsimuste ülesvõtmiseks esindajatekogu koosoleku päevakorda tuleb liidu liikmetel esitada motiveeritud kirjalik avaldus liidu juhatusle hiljemalt 5. veebruariks k. a.

Kui määratud ajaks ei ole ilmumise nõuetavat arvu esindajaid koosoleku ruumi, peetakse pool tundi hiljem samas kohas sama päevakorraga koosolek, mis otsusevõimeline vaatamata kokkutulnud esindajate arvule.

Esindajaid palutakse varustada kirjaliku võitusega esindatava spordiühingult, millele olgu juurdelisatud seltsi peakoosoleku protokollil väljavõte esindajate määramise asjus EkraVelüüdi esindajatekogu koosolekule.

ESIVOISTLUSED.

Lüütnud ühingud, kes soovivad 1932-33 a. esivõistluste korraldamist enda peale võtta, palutakse vastava soovivaldusega esineda liidu juhatusle, hiljemalt 10. veebr. k. a.

Korradusele tulevad järgmised esivõistlused:

1. Murdmaa esivõistlus — 1932. a. 17. aprillil.
2. Kergetõstiku meesivõistlus — 1932. a. 5.—7. augustil.
3. Kergetõstiku naiesivõistlus — 1932. a. 30.—31. juulil.
4. Tõste esivõistlus — 1933. a. 30.—31. märtsil.
5. Kreeka-romaa maadlusesiv. — 1933. a. 7.—8. märtsil.
6. Vabamaadlusesivõistl. — 1932. a. 3.—4. detsembril.
7. Poksi esivõistlus — 1933. a. tähtpäev määramata.
8. Võimlemisesivõistlus — 1932. a. — tähtpäev määramata.
9. Ujumis esivõistlus — 1932. a. tähtpäev määramata.
10. Raftasõidu esivõistlus — 1932. a. tähtpäev määramata.
11. Maratoni esivõistlus — 1932. a. 28. augustil.

EkraVelüüdi juhatus.

pärast olgu kõigi meie maadlejate ja maadluspordi tege-laste ühine soov ja tahtmine — võita Eesti-Rootsi-Saksa-Ungari maadlusvõistluse. Seks jõudu!

Joh. Villemson.

Maailma parim jalgpallimängija surnud.

Rahvusvaheliselt kuulus Uruguay jalgpallimängija kesktormaja Borjas on surnud. Ta mängis kaasa ka 1928 a. Amsterdamis olümpiamängudel ning kaitses seal Uruguay värve Argentiina vastu.